

country and western

praverdamas burną kalbėti apie artėjantį rudenį
apie dangaus lopinėlius virš prekybos centrų
apie kasdienybę iš kurios dygsta
laukinių salotų kerai visad sutrinku lyg man tektų
išversti kišenes
ir liūdni seržantai ieškotų trupinių siūlėse
ir atbrizgusiuos palankuos
ieškotų švarke stiebų ir šaknų
šiltų dykumų liudijimo
pakrantės balsų dumblių
ir sugautos žuvies kvapų
jie lenkiasi prie kišenių
lyg glustų prie kriauklės
klausosi šnibždesio gniauždami jau
surinktus trupinius
ir melsvi vos įžiūrimi nevilties angelai
pakimba jų plaukuose
ir vėl neišdegė ir vėl
ir vėl nei žolės nei paukščių virš jos
smulki moneta ir ta pati viena
tik likučiai duonos ir likučiai vyno
kuriais vargiai pasotinsi nuovadą

imdamas suprasti kur dingsta medžių
lapai šlaituose
imdamas šaukti šunis vardais į kuriuos
jie atsiliepia
aš sutriksiu prieš šią belaikybę
griebsiuos asmeniškumą
tarkim kariuomenė vyriausybė lyčių reikalai
visoks šūdas laivo įrangoje
vabzdžiai žibintuose ir borto languose

pabaidyti povandeniniai laivai liečiasi
šaltomis drėgnomis akvariumo
stiklo nosimis
delfinų sielos iššoka iš vandens
ir gaudo provianto kąsnius
iš tavo sustirusių pirštų
jaunystės ir dotacijų jau nebeprisidės
kartoju plėtodamas
temą ir komplikudamas siužetą

per visą korpusą per visą namų
masyvą blaškosi skersvėjis
rudeninis pasienio skersvėjis
toks ilgas kad jo
snapas jau liečia rudenį o uodega
dar klaidžioja po rugpjūčio liekanas šlamindama
tamsius
lapus alėjose

drėgmė butuose –
kam tai gali patikti
nebent koks nors apsirūkęs kelių
susisiekimo ministerijos tarnautojas nė
nesigilinantį kas būtent susisiečia
jo ministerijos keliais
kur juos nukreipia jų ministras
ir kokie čia keisti sausumos keliai
išeina darganotu apyaušriu į
pirmą platformą
kur vagonų numeracija pūva nuo
traukinio galvos
ir stebi
kaip slenka į pietus apsunkę debesys
kuriuose lietus supakuotas lyg medvilnė

kaip tempia paskui save rūką
ilgi beveik begaliniai vagonai
pilni muitininkų ir blakių
kaip jie blaškosi it salamandros
tarp akmenų
palikdami prieskonių smilkalo ir kelioninio
muilo kvapą

įkvėpk dievo motina šioms apylinkėms džiaugsmo
įpūsk įkvėpimo pailgink paukščių kaulus
kad jie išskristų iš tos darganos
rėždami paskui save ore ilgas vagas
tarsi randus

ruduo praeis susimąstai tu
grimzdamas į sapnų oro duobes
trupindamas juodą žiemos upių elektrą
traukdamas iš kalėdinių pakuočių saldėsius
ir maldaknyges
akmenys prilaiiko iš apačios žolių šaknis
akmenys klusniai šyla lyg konjakas
tavo delnuose
akmenys dingsta tarsi driežai smėlynuose
akmenys juoduoja ešeriais tvenkiniuose
atsisukdami į tave lyg saulėgražos

atvažiuok rašysiu tau atvažiuok pas mus ruduo
reklamos lankstinukus su fabrikų vaizdais
pridedu
kiemuose alkoholikai ir kurtizanės
mūšiai nusirito tolyn jau pasirodė
leidimai palikti dalinį ir degtukai
gervės suka ratus virš miško parkų
šalies atstatymo dūmai – sunkūs ir kartūs –

slenka viršum manęs
vėjas plaiksto pažeme sumuštos kuopos
kario kazokišką kuodą
bitės veliasi į jo plaukų
stiebus ir šaknis
liūdni marodieriai rankioja
asmeninius daiktus iš jo atvėsusių
drabužių
vesdami apskaitą –
adata su siūlu įsmeigta pilotėje
tabako trupiniai nutrintos kareiviškos medvilnės klostėse
vabalai degtukų dėžutėse paketas
štabo viršininkui
raudoni nėriniai žiedai auskaras
kitas šlamštas
nuvilktas nuo atsitiktinai nušauto federalo
suskaityto kobzariaus skiltys
pirštai liečia šiltą šerkšną
juoda netvari marodieriaus žvaigždė
smenga už horizonto tarsi už brūkšnio
atvažiuok prie stočių čia tebedirba gėlininkės
vis dar jauni čigonai slepia savo kontrabandą
pradingę iš gatvių ir aikščių skverų alėjų
būriuojasi už tvorų ir vartų
lyg salamandros tarp akmenų

universiteto sienos
įšyla nuo saulės
pralieto už laisvę kraujo ir spermos pėdsakai
amžina šlovė kareiviams
užgrūstuose koridoriuose
išeisi laukan ir neprisiminsi
kaip veltui laukei pastiprinimo
kaip niokodavai telefonus

karštligiškai ieškodamas zumerio
kaip pirmą kartą lietei tvirtą audeklą
jau šiek tiek apsitrynusį
per kelius ir alkūnes

vis tiek
neilgai trukus
pasirodo negeri vaikinai
ateina paaiškinti
jog ši šalis neturi sąjungininkų
šis liūdesys niekur neteka
kad ši demokratija kvepia marihuana
degtine ir doleriais
doleriais mieloji kvepia sutrešę kaštonai
doleriais mano mieloji kvepia
geltoni pienovežiai
doleriais kvepia odekolonas
ant charkivo viešnamių staliukų ir spintelių
supjaustyto popieriaus kvapas
pailgų dažuočių popieriaus lakštų kvapas
vandens ženklai ant tavo menčių
brangenybės ir papuošalai ant viso
tavo kūno
medicininio spirito ir sausos odos kvapas
negyvų širšių kvapas laiptinėse
kokia saulė pateka iš šitų kanapių
koks rytas taisosi suliepsnoti

taip kad ir tu išvystum medžius
nuo kurių pakelėse byra lapai
taip kad ir tu kada nors suprastum
kaip tyliai beveik negirdimai
kažkas kalba apie tave
kažkas taria balsu tavo vardą

iškvėpdamas šiltą fonetiką
į nematomą veidrodį
įsitikina ar ji ta
fonetika dar gyva
vis tiek nepakaks nei šilumos
nei gebėjimo
tad neverta klibinti tos sistemos
neverta leisti pavėjui sėklų
laužyti lūpomis trapių fonemų
kliuvinėjant už pažįstamų žodžių

perskaityk ir surašyk dievo motinai korektūrą
kad bent ką nors pakeistum
kai užsitrauks debesys ir įšals ledas
užgis randai ten kur perpjauta
ir ji vis prisimins
taip mudu su juo išties susitikinėjome
gana ilgai neprisimenu kiek iš tiesų laiko
bet galiu prisiminti jei ką
tarp mudviejų buvo nuostabus seksas
nuostabus seksas pradžiugusi kartoja ji
taip lyg tai būtų praėjusio
sezono komandos rezultatai –
nuostabus seksas vienuolika atkovotų
po savo krepšiu kamuolių
trys smūgiai į vartų plotą pirmame kėlinyje

ilgos voros
tingūs karavanai
viskas tarsi prastuose vesternuose
su jų kiaušiška kino nuomos sistema
išnešančia sąnarius tavo sapnams
kuriuose liūdni apaštalai
leidžia ratu vyno butelį

rūko silpnas cigaretes
šildo ant laužo pupelių konservus
ir prisišliejusi prie jų
tu geri jų rausvajį stalo vyną tiesiai iš kakliuko
ir lašai – rausvi stalo vyno –
tirštėja tau ant lūpų
apaštalas – tas kur arčiau tavęs –
nubraukia juos pirštu
ir nusilaižo pirštą lyg įsipjovęs

svarbiausia kad tu atsimintum
jog kažkur ten už titrų
kažkas vaiko drugelius ir salamandras
laiptinėje ant laiptų
pakeliui apsipirkti ar į bažnyčią
ir barsto iš kišenės trupinius paukščiams
užeidamas ir stodamas į eilę išpažinties
ir turi omenyje būtent
tavo vardo fonetiką
praverdamas burną kalbėti